

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2023. gada 26. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Personas datu apstrāde – Regula (ES) 2016/679 – 12., 15. un 23. pants – Datu subjekta tiesības piekļūt saviem apstrādātajiem datiem – Tiesības šo datu pirmo kopiju saņemt bez maksas – Pacienta datu apstrāde, ko veic tā ārsts – Medicīniskā dokumentācija – Piekļuves pieteikuma pamatojums – Datu izmantošana, lai ārstējošo ārstu sauktu pie atbildības – Jēdziens “kopija”

Lietā C-307/22

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa, Vācija) iesniegusi ar 2022. gada 29. marta lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2022. gada 10. maijā, tiesvedībā

FT

pret

DW,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], tiesneši T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], P. Dž. Švīrebs [*P. G. Xuereb*], A. Kumins [*A. Kumin*] un I. Ziemele (referente),

ģenerālvokāts: N. Emiliu [*N. Emiliou*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

- Latvijas valdības vārdā – K. Pommere, pārstāve,
- Eiropas Komisijas vārdā – A. Bouchagiar, F. Erlbacher un H. Kranenborg, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2023. gada 20. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “VDAR”) 12. panta 5. punktu, 15. panta 3. punktu un 23. panta 1. punkta i) apakšpunktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp FT un DW par FT – zobārsta – atteikumu bez maksas izsniegt savam pacientam viņa medicīniskās dokumentācijas pirmo kopiju.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Atbilstoši VDAR 4. apsvērumam:

“[..] Tiesības uz personas datu aizsardzību nav absolūta prerogātīva; tās ir jāņem vērā saistībā ar to funkciju sabiedrībā un jālīdzsvaro ar citām pamattiesībām saskaņā ar proporcionalitātes principu. Šajā regulā ir ievērotas visas pamattiesības, brīvības un principi, kas atzīti [Eiropas Savienības Pamattiesību hartā] un ietverti Līgumos, it īpaši [..], darījumdarbības brīvība [..].”

- 4 VDAR 10. un 11. apsvērumā ir teikts:

“(10) Lai nodrošinātu konsekventu un augsta līmeņa aizsardzību fiziskām personām un novērstu šķēršļus personu datu aprītei [Eiropas] Savienībā, fiziskas personas tiesību un brīvību aizsardzības līmenim attiecībā uz šādu datu apstrādi visās dalībvalstīs vajadzētu būt vienādam. [..]

(11) Lai personas datu aizsardzība visā Savienībā būtu efektīva, nepieciešams stiprināt un sīki noteikt datu subjektu tiesības un to personu pienākumus, kas apstrādā personas datus un nosaka to apstrādi [..].”

- 5 Saskaņā ar VDAR 13. apsvērumu:

“[..] Turklāt Savienības iestādes un struktūras, dalībvalstis un to uzraudzības iestādes tiek rosinātas, piemērojot šo regulu, ņemt vērā mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu konkrētās vajadzības.”

- 6 VDAR 58. apsvērumā ir precizēts:

“Pārredzamības principa pamatā ir prasība, ka visa informācija, kas adresēta sabiedrībai vai datu subjektam, ir kodolīga, viegli pieejama un viegli saprotama un ka tiek izmantota skaidra un vienkārša valoda un papildus – vajadzības gadījumā – vizualizācija. Šādu informāciju var sniegt elektroniski, piemēram, darot to pieejamu sabiedrībai tīmekļa vietnē. Tas ir jo īpaši svarīgi situācijās, kad iesaistīto personu skaits un praksē izmantoto tehnoloģiju sarežģītība apgrūtina datu subjekta iespējas zināt un saprast, vai tiek vākti viņa personas dati, kas to dara un kādā

nolūkā – kā, piemēram, tiešsaistes reklāmas gadījumā. Ņemot vērā, ka bērniem pienākas īpaša aizsardzība, ja apstrāde attiecas uz bērnu, informācija būtu jāsniedz un saziņa jāveic tik skaidrā un vienkāršā valodā, lai bērns to varētu viegli saprast.”

7 Kā paredzēts VDAR 59. apsvērumā:

“Būtu jāparedz kārtība, kas datu subjektam atvieglotu savu tiesību īstenošanu saskaņā ar šo regulu, tostarp mehānismi, kā pieprasīt un, ja piemērojams, bez maksas saņemt jo īpaši piekļuvi personas datiem un to labošanu vai dzēšanu un īstenot tiesības iebilst.”

8 VDAR 63. apsvēruma ir formulēts šādi:

“Datu subjektam vajadzētu būt tiesībām piekļūt personas datiem, kas par to savākti, un viegli un saprātīgos intervālos īstenot minētās tiesības, lai zinātu par apstrādi un pārliecinātos par tās likumīgumu. Tas ietver arī datu subjektu tiesības piekļūt saviem veselības datiem, piemēram, datiem par slimības vēsturi [savas medicīniskās dokumentācijas datiem], kas ietver tādu informāciju kā diagnozes, analīžu rezultāti, ārstējošā terapeita vērtējums un ārstēšanas vai medicīniskās iejaukšanās pasākumi. [..]”

9 VDAR 4. pants noteic:

“Šajā regulā:

1) “personas dati” ir jebkura informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu (“datu subjekts”); identificējama fiziska persona ir tāda, kuru var tieši vai netieši identificēt, jo īpaši atsaucoties uz identifikatoru, piemēram, minētās personas vārdu, uzvārdu, identifikācijas numuru, atrašanās vietas datiem, tiešsaistes identifikatoru vai vienu vai vairākiem minētajai fiziskajai personai raksturīgiem fiziskās, fizioloģiskās, ģenētiskās, garīgās, ekonomiskās, kultūras vai sociālās identitātes faktoriem;

2) “apstrāde” ir jebkura ar personas datiem vai personas datu kopumiem veikta darbība vai darbību kopums, ko veic ar vai bez automatizētiem līdzekļiem, piemēram, vākšana, reģistrācija, organizēšana, strukturēšana, glabāšana, pielāgošana vai pārveidošana, atgūšana [izgūšana], aplūkošana, izmantošana, izpaušana, nosūtīt, izplatīt vai citādi darīt tos pieejamus, saskaņošana vai kombinēšana, ierobežošana, dzēšana vai iznīcināšana;

[..].”

10 VDAR 12. pantā ir noteikts:

“1. Pārzinis veic atbilstošus pasākumus, lai kodolīgā, pārredzamā, saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu, datu subjektam sniegtu visu 13. un 14. pantā minēto informāciju un nodrošinātu visu 15.–22. pantā un 34. pantā minēto saziņu attiecībā uz apstrādi, jo īpaši attiecībā uz visu informāciju, kas konkrēti paredzēta bērnam. Informāciju sniedz rakstiski vai citā veidā, tostarp – vajadzības gadījumā – elektroniskā formā. Pēc datu subjekta pieprasījuma informāciju var sniegt mutiski – ar noteikumu, ka datu subjekta identitāte ir pierādīta citā veidā.

2. Pārzinis veicina datu subjekta tiesību īstenošanu saskaņā ar 15.–22. pantu. [..]

[..]

5. Informācija, ko sniedz saskaņā ar 13. un 14. pantu, un visa saziņa un visas darbības, ko īsteno saskaņā ar 15.–22. pantu un 34. pantu, ir bezmaksas. Ja datu subjekta pieprasījumi ir acīmredzami nepamatoti vai pārmērīgi, jo īpaši to regulāras atkārtotāšanās dēļ, pārzinis var vai nu:

- a) pieprasīt saprātīgu maksu, ņemot vērā administratīvās izmaksas, kas saistītas ar informācijas vai saziņas nodrošināšanu vai pieprasītās darbības veikšanu; vai arī
- b) atteikties izpildīt pieprasījumu.

Pārzinim ir pienākums uzskatāmi parādīt, ka pieprasījums ir acīmredzami nepamatots vai pārmērīgs.

[..]”

11 VDAR 15. pants noteic:

“1. Datu subjektam ir tiesības saņemt no pārziņa apstiprinājumu par to, vai attiecībā uz datu subjektu tiek vai netiek apstrādāti personas dati, un, ja tiek, datu subjektam ir tiesības piekļūt attiecīgajiem datiem un saņemt šādu informāciju:

- a) apstrādes nolūki;
 - b) attiecīgo personas datu kategorijas;
 - c) personas datu saņēmēji vai saņēmēju kategorijas, kam personas dati ir izpausti vai kam tos izpaudīs, jo īpaši saņēmēji trešās valstīs vai starptautiskās organizācijās;
 - d) ja iespējams, paredzētais laikposms, cik ilgi personas dati tiks glabāti, vai, ja nav iespējams, kritēriji, ko izmanto minētā laikposma noteikšanai;
 - e) tas, ka pastāv tiesības pieprasīt no pārziņa datu subjekta personas datu labošanu vai dzēšanu, vai personas datu apstrādes ierobežošanu vai tiesības iebilst pret šādu apstrādi;
 - f) tiesības iesniegt sūdzību uzraudzības iestādei;
 - g) visa pieejamā informācija par datu avotu, ja personas dati netiek vākti no datu subjekta;
 - h) tas, ka pastāv automatizēta lēmumu pieņemšana, tostarp profilēšana, kas minēta 22. panta 1. un 4. punktā, un – vismaz minētajos gadījumos – jēgpilna informācija par tajā ietvertu loģiku, kā arī šādas apstrādes nozīmīgumu un paredzamajām sekām attiecībā uz datu subjektu.
2. Ja personas datus nosūta trešai valstij vai starptautiskai organizācijai, datu subjektam ir tiesības saņemt informāciju par atbilstošām garantijām, ko saistībā ar datu nosūtīšanu piemēro, ievērojot 46. pantu.

3. Pārzinis nodrošina apstrādē esošo personas datu kopiju. Par visām papildus kopijām, ko pieprasa datu subjekts, pārzinis var iekasēt saprātīgu samaksu, kas balstīta uz administratīvām

izmaksām. Ja datu subjekts pieprasījumu iesniedz elektroniskā formā un ja vien datu subjekts nepieprasa citādi, informāciju sniedz plaši izmantotā elektroniskā formātā.

4. Tiesības saņemt 3. punktā minēto kopiju neietekmē nelabvēlīgi citu personu tiesības un brīvības.”

12 Minētās regulas 16. un 17. pantā ir noteiktas attiecīgi datu subjekta tiesības panākt neprecīzu personas datu labošanu (tiesības labot), kā arī tiesības noteiktos apstākļos panākt šo datu dzēšanu (tiesības uz dzēšanu jeb “tiesības tikt aizmirstam”).

13 Šīs pašas regulas 18. panta “Tiesības ierobežot apstrādi” 1. punkts noteic:

“Datu subjektam ir tiesības panākt, lai pārzinis ierobežotu apstrādi, ja ir viens no šādiem apstākļiem:

a) datu subjekts apstrīd personas datu precizitāti – uz laiku, kurā pārzinis var pārbaudīt personas datu precizitāti;

b) apstrāde ir nelikumīga, un datu subjekts iebilst pret personas datu dzēšanu un tās vietā pieprasa datu izmantošanas ierobežošanu;

c) pārzinim personas dati apstrādei vairs nav vajadzīgi, taču tie ir nepieciešami datu subjektam, lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības;

d) datu subjekts ir iebildis pret apstrādi saskaņā ar 21. panta 1. punktu, kamēr nav pārbaudīts, vai pārziņa leģitīmie iemesli nav svarīgāki par datu subjekta leģitīmajiem iemesliem.”

14 VDAR 21. panta “Tiesības iebilst” 1. punkts noteic:

“Datu subjektam, balstoties uz iemesliem saistībā ar viņa īpašo situāciju, ir tiesības jebkurā laikā iebilst pret savu personas datu apstrādi, kas pamatojas uz 6. panta 1. punkta e) vai f) apakšpunktu, tostarp profilēšanu, kas pamatojas uz minētajiem noteikumiem. Pārzinis personas datus vairs neapstrādā, izņemot, ja pārzinis norāda uz pārliecinošiem leģitīmiem apstrādes iemesliem, kas ir svarīgāki par datu subjekta interesēm, tiesībām un brīvībām, vai lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības.”

15 Kā noteikts VDAR 23. panta 1. punktā:

“Saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami datu pārzinim vai apstrādātājam, ar leģislatīvu pasākumu var ierobežot to pienākumu un tiesību darbības jomu, kas paredzēti 12.–22. pantā un 34. pantā, kā arī 5. pantā, ciktāl tā noteikumi atbilst 12.–22. pantā paredzētajām tiesībām un pienākumiem, – ja ar šādu ierobežojumu tiek ievērota pamattiesību un pamatbrīvību būtība un tas demokrātiskā sabiedrībā ir nepieciešams un samērīgs, lai garantētu:

[..]

i) datu subjekta aizsardzību vai citu personu tiesību un brīvību aizsardzību;

[..].”

Vācijas tiesības

- 16 Saskaņā ar *Bürgerliches Gesetzbuch* (Vācijas Civilkodekss, turpmāk tekstā – “*BGB*”) 630.f pantu ārstējošajam ārstam ir pienākums aizpildīt medicīnisko dokumentāciju papīra vai elektroniskā formātā, lai ārstniecības gaitu dokumentētu vienlaikus ar tās norisi. Ārstējošajam ārstam ir pienākums reģistrēt pacienta medicīniskajā dokumentācijā visus pasākumus, kas no medicīniskā viedokļa ir būtiski pašreizējai un turpmākai ārstēšanai, un šo pasākumu rezultātus, jo īpaši pacienta anamnēzi, diagnozes, izmeklējumus, izmeklējumu rezultātus, atrades, terapijas un to ietekmi, iejaukšanās un to ietekmi, piekrišanas un visus sniegtos paskaidrojumus. Ārstējošajam ārstam ir jāglabā pacienta medicīniskā dokumentācija desmit gadus pēc ārstēšanas pabeigšanas, ja vien citās tiesību normās nav paredzēti citi glabāšanas termiņi.
- 17 Atbilstoši *BGB* 630.g panta 1. punkta pirmajam teikumam pēc pacienta lūguma tam ir nekavējoties jānodrošina iespēja iepazīties ar visu tā medicīnisko dokumentāciju, ja vien šādu iepazīšanos neliedz būtiski ar ārstēšanu saistīti iemesli vai citas būtiskas trešo personu tiesības. Saskaņā ar *BGB* 630.g panta 2. punkta pirmo teikumu patients var pieprasīt arī savas medicīniskās dokumentācijas elektroniskās kopijas. Ņemot vērā likuma pamatojuma izklāstu, tas ir jāsaprot tādējādi, ka patients var izvēlēties pieprasīt izsniegt viņam fiziskas vai elektroniskas kopijas. *BGB* 630.g panta 2. punkta otrais teikums noteic, ka pacientam ir jāatlīdzina ārstējošajam ārstam radušās izmaksas.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 18 DW no FT saņēma zobārstniecības pakalpojumus. Uzskatīdams, ka viņa ārstēšanā, iespējams, ir pieļautas kļūdas, DW lūdza FT bez maksas izsniegt viņa medicīniskās dokumentācijas pirmo kopiju. FT norādīja DW, ka viņa DW lūgumu apmierinās tikai tad, ja DW uzņemsies segt ar medicīniskās dokumentācijas kopijas izsniegšanu saistītos izdevumus, kā paredzēts valsts tiesībās.
- 19 DW cēla prasību pret FT. Pirmajā instancē, kā arī apelācijas instancē DW prasība par to, lai viņam bez maksas tiktu izsniegta viņa medicīniskās dokumentācijas pirmā kopija, tika apmierināta. Šie nolēmumi bija balstīti uz piemērojamo valsts tiesību aktu interpretāciju atbilstoši VDAR 12. panta 5. punktam, kā arī 15. panta 1. un 3. punktam.
- 20 Saņēmusi FT revīzijas sūdzību, *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa, Vācija) uzskata, ka strīda risinājums ir atkarīgs no tā, kā interpretējamas VDAR normas.
- 21 Iesniedzējtiesa norāda, ka saskaņā ar valsts tiesībām patients var saņemt savas medicīniskās dokumentācijas kopiju ar nosacījumu, ka tas atlīdzina ārstējošajam ārstam ar to saistītos izdevumus.
- 22 Tomēr no VDAR 15. panta 3. punkta pirmā teikuma, lasot to kopsakarā ar 12. panta 5. punkta pirmo teikumu, varētu izrietēt, ka pārzinim – šajā gadījumā ārstējošajam ārstam – ir pienākums pacientam viņa medicīniskās dokumentācijas pirmo kopiju izsniegt bez maksas.
- 23 Pirmām kārtām, iesniedzējtiesa norāda, ka DW savas medicīniskās dokumentācijas pirmo kopiju pieprasa, lai sauktu FT pie atbildības. Šāds nolūks nav starp VDAR 63. apsvērumā minētajiem, starp kuriem ir tiesības piekļūt personas datiem, lai uzzinātu par šo datu apstrādi un pārliecinātos

par tās likumīgumu. Taču VDAR 15. pantā tiesību saņemt informāciju īstenošana neesot pakārtota šādu iemeslu esamībai. Turklāt šajā tiesību normā neesot prasīts, lai datu subjekts pamatotu savu informācijas pieprasījumu.

- 24 Otrām kārtām, iesniedzējtiesa uzsver, ka VDAR 23. panta 1. punktā ir atļauts veikt valsts lēģislatīvus pasākumus, ar kuriem tiek ierobežots šīs regulas 12.–22. pantā paredzēto pienākumu un tiesību apjoms, lai sasniegtu kādu no šajā tiesību normā paredzētajiem mērķiem. Šajā gadījumā FT atsaucoties uz citu personu tiesību un brīvību aizsardzības mērķi, kas ietverts VDAR 23. panta 1. punkta i) apakšpunktā, un apgalvojot, ka *BGB* 630.g panta 2. punkta otrajā teikumā paredzētais noteikums par izmaksu segšanu ir nepieciešams un samērīgs pasākums, lai aizsargātu ārstējošo ārstu lēģitīmās intereses, un parasti ļauj novērst, ka attiecīgie pacienti kopijas pieprasa bez iemesla.
- 25 Tomēr, pirmkārt, *BGB* 630.g panta 2. punkta otrais teikums tika pieņemts pirms VDAR stāšanās spēkā.
- 26 Otrkārt, *BGB* 630.g panta 2. punkta otrajā teikumā paredzētā noteikuma par izmaksu segšanu virsuzdevums ir aizsargāt ārstējošo ārstu ekonomiskās intereses. Līdz ar to esot jānoskaidro, vai šo personu interese tikt atbrīvotām no izmaksām un izdevumiem saistībā ar datu kopiju izsniegšanu, ietilpst citu personu tiesībās un brīvībās VDAR 23. panta 1. punkta i) apakšpunkta izpratnē. Turklāt ar pacientu medicīniskās dokumentācijas kopijām saistītās izmaksas sistemātiski likt segt pacientiem varētu šķist pārmērīgi, jo tādējādi netiktu ņemta vērā nedz faktisko izmaksu summa, nedz katra pieprasījuma konkrētie apstākļi.
- 27 Trešām kārtām, ciktāl DW pieprasa izsniegt visu viņa medicīnisko dokumentu – tāvad viņa medicīniskās dokumentācijas – kopiju, iesniedzējtiesa jautā par VDAR 15. panta 3. punktā paredzēto tiesību saņemt apstrādāto personas datu kopiju tvērumu. Šajā ziņā jāteic, ka šīs tiesības varētu tikt īstenotas, nosūtot ārsta apstrādāto datu apkopojumu. Tomēr ir redzams, ka VDAR minētie pārskatāmības un likumības kontroles mērķi liecina par labu tam, lai tiktu izsniegta visu to datu kopija, kuri ir pārziņa rīcībā to sākotnējā formā, proti, visas medicīniskās dokumentācijas, kas attiecas uz pacientu, kopija, ja vien tajā ir šādi dati.
- 28 Šādos apstākļos *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai VDAR 15. panta 3. punkta pirmais teikums kopsakarā ar 12. panta 5. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka pārzinim (šajā gadījumā – ārstējošajam ārstam) nav pienākuma bez maksas izsniegt datu subjektam (šajā gadījumā – pacientam) viņa personas datu, kurus apstrādājis pārzinis, pirmo kopiju, ja datu subjekts pieprasa to nevis VDAR 63. apsvēruma pirmajā teikumā minētajiem mērķiem, proti, lai zinātu par personas datu apstrādi un pārliecinātos par tās likumīgumu, bet gan citam, ar datu aizsardzību nesaistītam, taču lēģitīmam mērķim (šajā gadījumā – lai noskaidrotu, vai nepastāv no ārsta civiltiesisko atbildību reglamentējošiem tiesību aktiem izrietošas prasījuma tiesības)?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša:
- a) Vai dalībvalsts tiesību norma, kas pieņemta pirms VDAR stāšanās spēkā, arī var tikt uzskatīta par tādu, kura VDAR 23. panta 1. punkta i) apakšpunkta izpratnē ierobežo no tās 15. panta 3. punkta pirmā teikuma kopsakarā ar 12. panta 5. punktu izrietošās tiesības uz pārziņa apstrādāto personas datu kopijas bezmaksas izsniegšanu?

- b) Ja uz otrā jautājuma a) daļu tiek atbildēts apstiprinoši: vai VDAR 23. panta 1. punkta i) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā minētās citu personu tiesības un brīvības ietver arī šo personu ieinteresētību tikt atbrīvotām no izmaksām, kas saistītas ar datu kopijas izsniegšanu saskaņā ar VDAR 15. panta 3. punkta pirmo teikumu, un citiem izdevumiem, kurus radījusi kopijas izsniegšana?
- c) Ja uz otrā jautājuma b) daļu tiek atbildēts apstiprinoši: vai dalībvalsts tiesību norma, kas nosaka, ka ārsta un pacienta attiecību ietvaros medicīniskajā dokumentācijā esošo pacienta personas datu kopijas izsniegšana vienmēr un neatkarīgi no konkrētā gadījuma apstākļiem rada ārsta tiesības pieprasīt, lai pacients sedz izmaksas, var tikt uzskatīta par tādu, kura no VDAR 15. panta 3. punkta pirmā teikuma kopsakarā ar 12. panta 5. punktu izrietošos pienākumus un tiesības ierobežo, pamatojoties uz VDAR 23. panta 1. punktu?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša un arī atbildes [uz otrā jautājuma a)–c) daļu] ir noliedzošas: vai ārsta un pacienta attiecībās no VDAR 15. panta 3. punkta pirmā teikuma izrietošās tiesības ietver arī tiesības saņemt visu to medicīnisko dokumentu daļu kopijas, kas ietver pacienta personas datus, vai arī attiecas tikai uz pacienta personas datu kopijas kā tādas saņemšanu, datus apstrādājošā ārsta ziņā atstājot to, kādā veidā tas apkopo šos datus konkrētajam pacientam?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 29 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai VDAR 12. panta 5. punkts un 15. panta 1. un 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pārzinim ir pienākums bez maksas izsniegt datu subjektam pārzina apstrādāto personas datu pirmo kopiju pat tad, ja šis pieprasījums ir pamatots ar nolūku, kas nav norādīts šīs regulas 63. apsvēruma pirmajā teikumā.
- 30 Iesākumā jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un tiesiskā regulējuma, kurā šī norma ir ietverta, mērķi (spriedums, 2023. gada 12. janvāris, *Österreichische Post* (Informācija par personas datu saņēmējiem), C-154/21, EU:C:2023:3, 29. punkts).
- 31 Pirmām kārtām, par lietā nozīmīgo tiesību normu formulējumu jānorāda, pirmkārt, ka VDAR 12. panta 5. punktā ir noteikts princips, ka datu subjekta tiesību piekļūt saviem apstrādātajiem datiem un ar tiem saistītajai informācijai īstenošana nerada nekādas izmaksas datu subjektam. Turklāt šajā tiesību normā ir paredzēti divi iemesli, kuru dēļ pārzinis var vai nu pieprasīt saprātīgu maksu, ņemot vērā administratīvās izmaksas, vai arī atteikties izpildīt pieprasījumu. Šie iemesli ir saistīti ar tiesību ļaunprātīgas izmantošanas gadījumiem, kad datu subjekta pieprasījumi ir “acīmredzami nepamatoti” vai “pārmērīgi”, jo īpaši to regulāras atkaršanās dēļ.
- 32 Šajā ziņā iesniedzējtiesa ir skaidri norādījusi, ka datu subjekta pieprasījums nebija ļaunprātīgs.
- 33 Otrkārt, datu subjekta tiesības piekļūt saviem apstrādātajiem datiem un ar tiem saistītajai informācijai, kas ir tiesību uz personas datu aizsardzību neatņemama sastāvdaļa, ir garantētas VDAR 15. panta 1. punktā. Saskaņā ar šīs tiesību normas formulējumu datu subjektiem ir tiesības piekļūt saviem apstrādātajiem personas datiem.

- 34 Turklāt no VDAR 15. panta 3. punkta izriet, ka pārzinis nodrošina apstrādāto personas datu kopiju un var pieprasīt saprātīgu maksu par katru datu subjekta pieprasīto papildu kopiju. Šajā ziņā šā panta 4. punktā ir precizēts, ka minētā panta 3. punktā šim subjektam ir piešķirtas “tiesības”. Līdz ar to pārzinis šādu samaksu var pieprasīt tikai tad, ja datu subjekts jau ir saņēmis savu datu pirmo kopiju bez maksas un pieprasa to vēlreiz.
- 35 Kā Tiesa jau ir nospriedusi, no VDAR 15. panta 3. punkta pirmā teikuma gramatiskās analīzes izriet, ka šī norma dod datu subjektam tiesības saņemt savu personas datu, ar kuriem tiek veiktas darbības, kas kvalificējas kā “pārziņa veikta apstrāde” – saprotot tos plašā nozīmē – precīzu reprodukciju (spriedums, 2023. gada 4. maijs, *Österreichische Datenschutzbehörde* un *CRIF*, C-487/21, EU:C:2023:369, 28. punkts).
- 36 Līdz ar to no VDAR 12. panta 5. punkta, lasot to kopsakarā ar tās 15. panta 1. un 3. punktu, izriet, pirmkārt, datu subjekta tiesības saņemt savu apstrādāto personas datu pirmo kopiju bez maksas un, otrkārt, pārzinim sniegtā iespēja noteiktos apstākļos iekasēt saprātīgu samaksu, ņemot vērā administratīvās izmaksas, vai atteikties izpildīt pieprasījumu, ja tas ir acīmredzami nepamatots vai pārmērīgs.
- 37 Šajā gadījumā jākonstatē, ka ārsts, kurš veic VDAR 4. panta 2. punktā paredzētās savu pacientu datu apstrādes darbības, ir jāuzskata par “pārziņi” šīs regulas 4. panta 7. punkta izpratnē un tam ir no šā statusa izrietošie pienākumi, it īpaši nodrošināt piekļuvi personas datiem pēc datu subjektu pieprasījuma.
- 38 Jākonstatē, ka ne VDAR 12. panta 5. punkta, ne šīs regulas 15. panta 1. un 3. punkta formulējumā personas datu pirmās kopijas izsniegšana bez maksas nav pakārtota nosacījumam, ka attiecīgajiem datu subjektiem jānorāda iemesls, kas pamatotu to pieprasījumus. Tādējādi šīs tiesību normas nesniedz pārzinim iespēju pieprasīt datu subjektam pamatot piekļuves pieprasījumu.
- 39 Otrām kārtām, par iepriekš minēto tiesību normu kontekstu jāteic, ka VDAR 12. pants ietilpst šīs regulas III nodaļas 1. iedaļā, kas citastarp attiecas uz minētās regulas 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā nostiprināto pārskatāmības principu.
- 40 Tādējādi VDAR 12. pantā ir noteikti vispārīgi pārziņa pienākumi attiecībā uz informācijas un saziņas pārskatāmību, kā arī datu subjekta tiesību īstenošanas kārtība.
- 41 VDAR 15. pants, kas iekļauts šīs regulas III nodaļas 2. iedaļā par informāciju un piekļuvi personas datiem, papildina VDAR pārskatāmības sistēmu, piešķirot datu subjektam tiesības piekļūt saviem personas datiem un tiesības uz informāciju par šādu datu apstrādi.
- 42 Turklāt jānorāda, ka VDAR 59. apsvērumā ir noteikts, ka “būtu jāparedz kārtība, kas datu subjektam atvieglotu savu tiesību īstenošanu saskaņā ar šo regulu, tostarp mehānismi, kā pieprasīt un, ja piemērojams, bez maksas saņemt jo īpaši piekļuvi personas datiem un to labošanu vai dzēšanu un īstenot tiesības iebilst”.
- 43 Ņemot vērā, ka datu subjektam – kā izriet no šā sprieduma 38. punkta – nav jāpamato pieprasījums par piekļuvi datiem, VDAR 63. apsvēruma pirmais teikums nav interpretējams tādējādi, ka šis pieprasījums ir jānoraida, ja tā mērķis nav uzzināt par datu apstrādi un pārbaudīt tās likumīgumu. Proti, šis apsvēruma nedrīkst ierobežot VDAR 15. panta 3. punkta tvērumu, kas atgādināts šā sprieduma 35. punktā.

- 44 Šajā ziņā jāatgādina pastāvīgās judikatūras atziņa, ka Savienības tiesību akta preambula nav juridiski saistoša un uz to nevar atsaukties ne tāpēc, lai atkāptos no pašiem attiecīgā akta noteikumiem, ne arī, lai interpretētu tā noteikumus tādā veidā, kas acīmredzami būtu pretēji to formulējumam (spriedums, 2018. gada 13. septembris, *Česká pojišťovna*, C-287/17, EU:C:2018:707, 33. punkts).
- 45 Turklāt atbilstoši VDAR 63. apsvēruma otrajam teikumam datu subjektiem atzītās tiesības piekļūt saviem personas datiem veselības datu gadījumā attiecas arī uz “datiem par slimības vēsturi [medicīniskajā dokumentācijā ietilpstošajiem datiem], kas ietver tādu informāciju kā diagnozes, analīžu rezultāti, ārstējošā terapeita vērtējums un ārstēšanas vai medicīniskās iejaukšanās pasākumi”.
- 46 Šādos apstākļos VDAR 15. panta 1. punktā garantētās tiesības piekļūt veselības datiem nedrīkstētu – piekļuves atteikuma vai prasības maksāt kādu atlīdzību ceļā – noreducēt līdz gadījumiem, kad pastāv kāds no 63. apsvēruma pirmajā teikumā minētajiem pamatojumiem. Tas pats attiecas uz tiesībām saņemt pirmo kopiju bez maksas, kā paredzēts šīs regulas 12. panta 5. punktā un 15. panta 3. punktā.
- 47 Trešām kārtām, par VDAR mērķiem jāteic, ka šī regula – kā norādīts tās 10. un 11. apsvērumā – ir vērsta uz to, lai nodrošinātu konsekvētu un augsta līmeņa aizsardzību fiziskām personām Savienībā, kā arī stiprinātu un sīki noteiktu datu subjektu tiesības.
- 48 Tieši šā mērķa sasniegšanai 15. panta 1. punktā datu subjektam ir garantētas tiesības piekļūt saviem personas datiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 22. jūnijs, *Pankki S*, C-579/21, EU:C:2023:501, 57. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 49 Līdz ar to VDAR 12. panta 5. punkts un 15. panta 1. un 3. punkts ir vienas no tiesību normām, kuru mērķis ir nodrošināt šīs piekļuves tiesības, kā arī personas datu apstrādes kārtības pārredzamību datu subjektam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 12. janvāris, *Österreichische Post* (Informācija par personas datu saņēmējiem), C-154/21, EU:C:2023:3, 42. punkts).
- 50 Savukārt princips, ka pirmā datu kopija ir bezmaksas, kā arī tas, ka nav jānorāda konkrēts pieprasījuma pamatojums, datu subjektam noteikti atvieglo VDAR piešķirto tiesību īstenošanu.
- 51 Līdz ar to, ņemot vērā nozīmi, kāda VDAR piešķirta tiesībām piekļūt apstrādātajiem personas datiem – kas garantētas VDAR 15. panta 1. punktā, lai sasniegtu minētos mērķus –, šo tiesību īstenošanu nevar pakļaut nosacījumiem, kurus Savienības likumdevējs nav skaidri paredzējis, piemēram, pienākumam norādīt kādu no VDAR 63. apsvēruma pirmajā teikumā minētajiem pamatojumiem.
- 52 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir atbildams, ka VDAR 12. panta 5. punkts un 15. panta 1. un 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pārzinim ir pienākums bez maksas izsniegt datu subjektam pārziņa apstrādāto personas datu pirmo kopiju pat tad, ja šis pieprasījums ir pamatots ar nolūku, kas nav norādīts minētās regulas 63. apsvēruma pirmajā teikumā.

Par otro jautājumu

- 53 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai VDAR 23. panta 1. punkta i) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir atļauti pirms šīs regulas stāšanās spēkā pieņemti valsts tiesību akti, kas pārziņa ekonomisko interešu aizsardzības nolūkā datu subjektam uzliek pienākumu segt apstrādāto tā personas datu pirmās kopijas izmaksas.
- 54 Pirmām kārtām, jautājumā par to, vai VDAR 23. panta 1. punkta piemērošanas jomā var ietilpt tikai tie valsts pasākumi, kas pieņemti pēc VDAR stāšanās spēkā, ir jāuzsver, ka šīs tiesību normas formulējumā šajā ziņā nav nekādu norāžu.
- 55 Proti, VDAR 23. panta 1. punktā ir tikai norādīts, ka ar dalībvalsts likumdevēju pasākumu var tikt ierobežota šīs regulas 12.–22. pantā paredzēto pienākumu un tiesību darbības joma, ciktāl šie pasākumi atbilst minētajos pantos paredzētajām tiesībām un pienākumiem un ja ar šādu ierobežojumu tiek ievērota pamattiesību un pamatbrīvību būtība, un tas ir nepieciešams un samērīgs pasākums, lai citastarp garantētu citu personu tiesību un brīvību aizsardzību.
- 56 Tātad VDAR 23. panta 1. punkts no VDAR piemērošanas jomas neizslēdz valsts likumdevēju pasākumus, kas pieņemti pirms šīs regulas stāšanās spēkā, ciktāl tie atbilst tajā paredzētajiem nosacījumiem.
- 57 Otrām kārtām, par to, vai VDAR 23. panta 1. punkta i) apakšpunkts ir attiecināms uz valsts tiesību aktiem – kas ārstējošo ārstu ekonomisko interešu aizsardzības nolūkā pacientam uzliek pienākumu segt ar tā pieprasītās medicīniskās dokumentācijas pirmās kopijas izsniegšanu saistītās izmaksas –, jāatgādina, pirmkārt – kā izriet no šā sprieduma 31. un 33.–36. punkta –, ka saskaņā ar šīs regulas 12. panta 5. punktu un 15. panta 1. un 3. punktu datu subjektam ir atzītas tiesības saņemt apstrādāto viņa personas datu pirmo kopiju bez maksas.
- 58 VDAR 15. panta 3. punkta otrajā teikumā pārzinim tomēr ir atļauts par visām papildu kopijām pieprasīt saprātīgu samaksu, kas balstīta uz administratīvām izmaksām. Turklāt VDAR 12. panta 5. punkts, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 15. panta 1. un 3. punktu, ļauj pārzinim nodrošināties pret piekļuves tiesību ļaunprātīgu izmantošanu, pieprasot saprātīgu maksu acīmredzami nepamatota vai pārmērīga pieprasījuma gadījumā.
- 59 Otrkārt, saskaņā ar šīs regulas 4. apsvērumu tiesības uz personas datu aizsardzību nav absolūta prerogativa un tās ir jālīdzsvaro ar citām pamattiesībām atbilstoši samērīguma principam. Šādi VDAR ievēro visas Pamattiesību hartā atzītās un Līgumos nostiprinātās pamattiesības, brīvības un principus (spriedums, 2022. gada 24. februāris, Valsts ieņēmumu dienests (Personas datu apstrāde nodokļu administrēšanas vajadzībām), C-175/20, EU:C:2022:124, 53. punkts).
- 60 Proti, VDAR 15. panta 4. punkts noteic, ka “tiesības saņemt [...] kopiju neietekmē nelabvēlīgi citu personu tiesības un brīvības”.
- 61 Arī VDAR 23. panta 1. punkta i) apakšpunktā ir atgādināts, ka citastarp VDAR 15. pantā paredzēto pienākumu un tiesību darbības jomas ierobežojums ir iespējams, “ja ar šādu ierobežojumu tiek ievērota pamattiesību un pamatbrīvību būtība un tas demokrātiskā sabiedrībā ir nepieciešams un samērīgs, lai garantētu [...] citu personu tiesību un brīvību aizsardzību”.
- 62 Līdz ar to no šā sprieduma 59.–61. punkta izriet, ka datu subjektam atzītās tiesības saņemt savu apstrādāto personas datu pirmo kopiju bez maksas nav absolūtas.

- 63 Treškārt, tikai apsvērumi, kas saistīti konkrēti ar citu personu tiesību un brīvību aizsardzību, var attaisnot šo tiesību ierobežojumu, ciktāl ar šādu ierobežojumu tiek ievērota to būtība un ja tas ir nepieciešams un samērīgs pasākums šīs aizsardzības nodrošināšanai, kā noteikts VDAR 23. panta 1. punkta i) apakšpunktā.
- 64 Savukārt, kā izriet no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, *BGB* 630.g panta 2. punkta otrajā teikumā paredzētais noteikums par izmaksu segšanu ļauj ārstējošajam ārstam uzlikt pacientam pienākumu segt ar tā medicīniskās dokumentācijas pirmās kopijas izsniegšanu saistītās izmaksas. Iesniedzējtiesa uzsver, ka šā pienākuma mērķis visupirms ir aizsargāt ārstējošo ārstu ekonomiskās intereses, atturot pacientus no medicīniskās dokumentācijas kopiju nelietderīgas pieprasīšanas. Tādējādi, ciktāl pamatlietā aplūkoto valsts tiesību aktu mērķis patiešām ir aizsargāt ārstējošo ārstu ekonomiskās intereses – un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai –, šādi apsvērumi neietilpst VDAR 23. panta 1. punkta i) apakšpunktā minētajās “citu personu tiesībās un brīvībās”.
- 65 Proti, pirmkārt, šādi tiesību akti attur ne tikai no nevajadzīgiem pieprasījumiem, bet arī no lūgumiem saņemt apstrādāto personas datu pirmo kopiju bez maksas leģitīma iemesla dēļ. Tāpēc šajos tiesību aktos noteikti netiek ievērots pirmās bezmaksas kopijas princips un tiek apdraudēta VDAR 15. panta 1. punktā paredzēto piekļuves tiesību lietderīgā iedarbība un tādējādi arī šajā regulā garantētā aizsardzība.
- 66 Otrkārt, no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu neizriet, ka ar valsts tiesību aktiem aizsargātās intereses būtu kas vairāk kā tikai tīri administratīvi vai ekonomiski apsvērumi.
- 67 Šajā ziņā jāuzsver, ka Savienības likumdevējs ir ņēmis vērā pārziņu ekonomiskās intereses saskaņā ar VDAR 12. panta 5. punktu un 15. panta 3. punkta otro teikumu, kuros, kā atgādināts šā sprieduma 58. punktā, ir noteikts, kādos apstākļos pārzinis var pieprasīt maksu par apstrādāto personas datu kopijas nodrošināšanu.
- 68 Šādos apstākļos ar ārstējošo ārstu ekonomisko interešu aizsardzību saistīts mērķis nevar attaisnot pasākumu, kura rezultātā tiek apdraudētas tiesības bez maksas saņemt pirmo kopiju un šādā pat veidā arī – datu subjekta tiesību piekļūt apstrādātajiem saviem personas datiem lietderīgā iedarbība.
- 69 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz otro jautājumu ir atbildams, ka VDAR 23. panta 1. punkta i) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs tiesību normas piemērošanas jomā var ietilpt valsts tiesību akti, kas pieņemti pirms šīs regulas stāšanās spēkā. Tomēr šāda iespēja neļauj pieņemt valsts tiesību aktus, kas pārziņa ekonomisko interešu aizsardzības nolūkā datu subjektam uzliet pienākumu segt apstrādāto viņa personas datu pirmās kopijas izmaksas.

Par trešo jautājumu

- 70 Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai VDAR 15. panta 3. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka ārsta un pacienta attiecībās tiesības saņemt apstrādāto personas datu kopiju nozīmē, ka datu subjektam ir jāsaņem visas viņa medicīniskās dokumentācijas, kas ietver viņa personas datus, kopija vai tikai pašu šo datu kopija.

- 71 Visupirms jānorāda, ka Tiesa ir nospriedusi, ka no VDAR 15. panta 3. punkta pirmā teikuma formulējuma izriet, ka šī norma dod datu subjektam tiesības saņemt savu personas datu, ar kuriem tiek veiktas darbības, kas kvalificējas kā pārziņa veikta “apstrāde” – saprotot tos plašā nozīmē – precīzu reprodukciju (spriedums, 2023. gada 4. maijs, *Österreichische Datenschutzbehörde* un *CRIF*, C-487/21, EU:C:2023:369, 28. punkts).
- 72 Turpinot – VDAR 15. pantu nevar interpretēt tādējādi, ka tā 3. punkta pirmajā teikumā būtu nostiprinātas citādas tiesības nekā šā panta 1. punktā. Turklāt termins “kopija” attiecas nevis uz dokumentu kā tādu, bet gan uz tajā ietvertajiem personas datiem, kuriem jābūt pilnīgiem. Tāpēc kopijā ir jābūt iekļautiem visiem apstrādē esošajiem personas datiem (spriedums, 2023. gada 4. maijs, *Österreichische Datenschutzbehörde* un *CRIF*, C-487/21, EU:C:2023:369, 32. punkts).
- 73 Visbeidzot, par VDAR 15. panta mērķiem jāteic, ka šī regula ir vērsta uz to, lai stiprinātu un sīki noteiktu datu subjektu tiesības. Tādējādi šajā tiesību normā paredzētajām piekļuves tiesībām ir jāļauj datu subjektam pārliecināties, ka tā personas dati ir pareizi un ka tie tiek apstrādāti likumīgi. Turklāt apstrādē esošo personas datu kopijai, kas pārzinim jānodrošina saskaņā ar VDAR 15. panta 3. punkta pirmo teikumu, ir jāpiemīt visām īpašībām, kuras datu subjektam ļauj efektīvi izmantot tam šajā regulā paredzētās tiesības, un līdz ar to tajā ir pilnībā un precīzi jāreproducē šie dati (spriedums, 2023. gada 4. maijs, *Österreichische Datenschutzbehörde* un *CRIF*, C-487/21, EU:C:2023:369, 33., 34. un 39. punkts).
- 74 It īpaši, lai nodrošinātu, ka šādā veidā sniegtā informācija ir viegli saprotama, kā to prasa VDAR 12. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 58. apsvērumu, gadījumā, kad var būt nepieciešams kontekstualizēt datus, lai nodrošinātu to saprotamību, var būt vajadzīgs reproducēt dokumentu izvilkumus vai pat pilnu dokumentu tekstu, kuros citastarp ir apstrādē esošie personas dati (spriedums, 2023. gada 4. maijs, *Österreichische Datenschutzbehörde* un *CRIF*, C-487/21, EU:C:2023:369, 41. punkts).
- 75 Tātad tiesības no pārziņa saņemt apstrādē esošo personas datu kopiju nozīmē, ka datu subjektam tiek nodota oriģinālam atbilstoša un saprotama visu šo datu reprodukcija. Šīs tiesības ietver tiesības saņemt izvilkumu no tādiem dokumentiem vai pat pilna tādu dokumentu teksta kopijas, kuros citastarp ir ietverti minētie dati, ja šādas kopijas nodrošināšana ir nepieciešama, lai datu subjekts varētu efektīvi izmantot tam ar šo regulu piešķirtās tiesības (spriedums, 2023. gada 4. maijs, *Österreichische Datenschutzbehörde* un *CRIF*, C-487/21, EU:C:2023:369, 45. punkts).
- 76 Par pamatlietā aplūkoto informāciju jānorāda, ka VDAR ir identificēti elementi, kuru kopiju prasītājam pamatlietā būtu jābūt iespējai pieprasīt. Tādējādi par veselības datiem šīs regulas 63. apsvērumā ir precizēts, ka datu subjektu piekļuves tiesības attiecas arī uz “datiem par slimības vēsturi, kas ietver tādu informāciju kā diagnozes, analīžu rezultāti, ārstējošā terapeita vērtējums un ārstēšanas vai medicīniskās iejaukšanās pasākumi”.
- 77 Šajā ziņā, kā secinājumu 78.–80. punktā būtībā norādījis ģenerālvokāts, tieši ar fizisko personu veselību saistīto personas datu sensitivitātes dēļ Savienības likumdevējs ir uzsvēris, cik svarīgi ir, lai šīs personas par savā medicīniskajā dokumentācijā ietvertajiem datiem tiktu informētas ne tikai pēc iespējas pilnīgāk un precīzāk, bet arī saprotamā formā.
- 78 Taču analīžu rezultātu, ārstējošo ārstu slēdzienu un ziņu par pacienta ārstēšanu vai veikto medicīnisko iejaukšanos gadījumā – un tās parasti ietver daudz tehnisku datu vai pat attēlu – šo datu vienkārša kopsavilkuma vai apkopojuma sagatavošana, kuru ārsts veic, lai tos izklāstītu

konspektīvi, varētu radīt risku, ka tiek izlaisti vai nepareizi reproducēti kādi nozīmīgi dati vai katrā ziņā ir grūtāk pārbaudīt to precizitāti un pilnīgumu, kā arī šie dati tiek padarīti pacientam grūtāk saprotami.

- 79 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz trešo jautājumu ir atbildams, ka VDAR 15. panta 3. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka ārsta un pacienta attiecībās tiesības saņemt apstrādāto personas datu kopiju nozīmē, ka datu subjektam ir jāsaņem oriģinālam atbilstoša un saprotama visu šo datu reprodukcija. Lai šīs tiesības varētu izmantot, tam jābūt tiesībām saņemt visu to viņa medicīniskajā dokumentācijā ietilpstošo dokumentu, kuros citastarp ir ietverti minētie dati, kopiju, ja šādas kopijas izsniegšana ir nepieciešama, lai datu subjekts varētu pārbaudīt šo datu precizitāti un pilnīgumu, kā arī lai nodrošinātu to saprotamību. Datu subjekta veselības datu gadījumā šīs tiesības katrā ziņā ietver tiesības saņemt tā medicīniskajā dokumentācijā ietverto datu kopiju, kas ietver tādu informāciju kā diagnoze, analīžu rezultāti, ārstējošo ārstu slēdzieni un ziņas par viņa ārstēšanu vai veikto medicīnisko iejaukšanos.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 80 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) 12. panta 5. punkts un 15. panta 1. un 3. punkts**

ir jāinterpretē tādējādi, ka

pārzinim ir pienākums bez maksas izsniegt datu subjektam pārziņa apstrādāto personas datu pirmo kopiju pat tad, ja šis pieprasījums ir pamatots ar nolūku, kas nav norādīts minētās regulas 63. apsvēruma pirmajā teikumā.

- 2) Regulas 2016/679 23. panta 1. punkta i) apakšpunkts**

ir jāinterpretē tādējādi, ka

šīs normas piemērošanas jomā var ietilpt valsts tiesību akti, kas pieņemti pirms šīs regulas stāšanās spēkā. Tomēr šāda iespēja neļauj pieņemt valsts tiesību aktus, kas pārziņa ekonomisko interešu aizsardzības nolūkā datu subjektam uzliek pienākumu segt apstrādāto viņa personas datu pirmās kopijas izmaksas.

- 3) Regulas (ES) 2016/679 15. panta 3. punkta pirmais teikums**

ir jāinterpretē tādējādi, ka

ārsta un pacienta attiecībās tiesības saņemt apstrādāto personas datu kopiju nozīmē, ka datu subjektam ir jāsaņem oriģinālam atbilstoša un saprotama visu šo datu reprodukcija. Lai šīs tiesības varētu izmantot, tam jābūt tiesībām saņemt visu to viņa medicīniskajā dokumentācijā ietilpstošo dokumentu, kuros citastarp ir ietverti minētie dati, kopiju, ja šādas kopijas izsniegšana ir nepieciešama, lai datu subjekts varētu pārbaudīt šo datu precizitāti un pilnīgumu, kā arī lai nodrošinātu to saprotamību. Datu subjekta veselības datu gadījumā šīs tiesības katrā ziņā ietver tiesības saņemt tā medicīniskajā dokumentācijā ietverto datu kopiju, kas ietver tādu informāciju kā diagnoze, analīžu rezultāti, ārstējošo ārstu slēdzieni un ziņas par viņa ārstēšanu vai veikto medicīnisko iejaukšanos.

[Paraksti]